



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. Tota Religiosi perfectio in perfecta integraq[ue] votorum paupertatis, castitatis, & obedientiæ, quæ concipit, obseruantia consistit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

TRACTATUS SECVNDVS

DE ESSENTIALIBVS
RELIGIONIS VOTIS,
AC DE INGENTIBVS,
QVÆ ILLA CONTINENTVR,
BONIS.

CAPVT I.

Tota Religiosi perfectio in perfecta integraque votorum paupertatis, castitatis, & obedientiæ, quæ concipit, obseruantia consistit.

PRIVS QVAM de horum votorum singulis particulatim loquamur, quædam in genere de illis, quæ ad omnia simul spectent, afferemus. Primum ergo sit, tria hæc vota, primaria & præcipua esse media, quæ Religio habeat ad perfectionem assequendam. Docet quippe D. Thomas, Religiosum in statu perfectionis agere: quæ item est communis & vulgata sanctorum Patrum & Doctorum doctrina, è sancto Dionysio Arcopagita deprompta. Non quod dicere velint, hominem, simul ac Religionem profiteretur, perfectum esse, sed velut profiteri, se ad perfectionem tenderet. Neque enim profiteretur Religiosus se iam plane perfectum esse, sicut id profiteretur Episcopus (quia ad statum Episcopalem requiritur, vt ipsa perfectio præcedat) sed in statu Religioso ea necesse neutiquam eam antecedit, satis est quod postea sequatur. Hoc porro inter statum Religiosum & Episcopalem discrimen, egregie D. Thomas ex ipsis Redemptoris Iesu in Euangelio verbis eruit: ipse namq; voluntariæ paupertatis, quam Religiosus profiteretur, consilium proponens, non præ-

supponit eum, cui illud dat, iam perfectum esse, sed fore, si hæc consilia obseruet. Neque enim dixit, *Si es perfectus, vende* *Matth. 19. 21.*
et vende omnia quæ habes: sed, Si vis perfectus esse. At, vt sanctum Petrum Prælatum faciat, non modo ex eo sciscitatur, num se diligit; verum etiam num diligit plus aliis, idque non semel, sed bis ac tertio, vt magnam illam caritatem & perfectionem declararet, quæ ad istud officium requiritur. Adeo vt status Episcopalis æque ac Religiosus, status sint perfectionis, at cum aliqua differentia; quia ille perfectionem præsupponit, non dat; at Religiosus status eam non supponit, sed dat: Mox enim vt Religionem ingrederis, non obligaris vt sis perfectus, sed vt ad perfectionem serio aspiret, de illa sollicitus sis, eamq; procures. Atque ad hoc citatur illud S. Hieronymi: *Perfectum monachus in patria sua esse non potest: id est, Religiosus patriæ amantior, parentibusque carnali affectu adherescens, bonam perfectionis assequendæ viam non insistit. Perfectum autem esse nolle, & de perfectione cōsequenda nō laborare,* *delinquere est.* Et Eusebius Emilsenus ait: *Venire*

Matth. 19. 21.
Ioan. 21. 15.

Epist. 1. ad Heliod.

Homil. 9. ad monach.
Venire

Vota religio-
sorum perf.
sunt
perfectio-
nis
media
1. q. 1. 2. q.
6. 3.

Perfectio
religiosa est
discrimen
perfectio-
nis.

fieri Dominus mandasset, & ipse similes
singulis vicibus & sinu rucum eduxisset,
cum itidem quamprimum Domino
obtulit: E quo nos audimus per triplicem
hanc oblationem auream obedientiam,
pretiosam paupertatem, & speciosam ca-
ritatem representari. Quas, Domino, in-
quit, ex sua misericordia mihi id concede-
dente, tam perfecte illi obtuli, nihil ut in
earum observantia committam, ob quod
mea me reprehendat conscientia. Ergo &
nos tali modo tria hæc Deo vota offeramus,
ut in eorum observantia nullius culpa
nos coarguat conscientia. Quam vero
ille beatus foret, qui non cum S. Francisco
solum, verum etiam cum Iob dicere posset:
*Neque reprehendit me cor meum in
omni vita mea.*

CAPIT. II.

Cur hæc vota fiant & confir-
mentur.

AT dicit aliquis, Cur id per vota fit, ut
cum paupertate, caritate, & obedi-
entiam etiam sine illis servare quis possit?
Cui S. Thomas, atque adeo Theologi om-
nes accommodare respondent, docent-
que idcirco in Religione id per vota fieri
debuisse, quia in illis essentialiter Religio
consistit, & propterea ipsa status perfectio-
nis est, & dicitur: adeo ut nisi per vota hoc
fieret, ipsa nec Religio foret, nec status
perfectio. Cuius rei hæc datur ratio: ut
quis status, sic status perfectio, constans
& perpetua quædam ad ea, quæ perfectio-
nem includunt, requiritur obligatio. Sta-
tus quippe ex vi nominis stabile, firmum
& permanens quid denotat, ut dicimus,
7. g. status matrimonij, ob perpetuum, &
indissolubile, quod is secum trahit, vincu-
lum. Ad eundem modum, ut quis in perfe-
ctionis esse dicatur statu, perpetua quæ-
dam ad perfectionem requiritur obliga-
tio, & hoc faciunt in Religione vota. Atque
Rodriguez exercitij part. 3.

hinc est, quod teste D. Thoma Episcopi di-
ci possunt in perfectionis statu esse, non
autem Parochi: quod hi ad curam anima-
rum neque voto se, neque obligatione per-
petua obligent, sed hanc abdicare ipsis li-
ceat, quando cumque libuerit. Episcopi vero
perpetua ad officium pastorale obligatio-
ne obstricti sint, qua non nisi cum faculta-
te & auctoritate Pontificis liberari, & sol-
vi queunt. Hæc porro & inter sæcularis &
Religiosi hominis perfectionem est diffe-
rentia. Nam etsi fieri possit, ut sæcularis
quis homine Religioso sit perfectior: ni-
hilominus ille in statu perfectionis non est,
quia perfectio illa sæculari voto non est
confirmata, uti perfectio Religiosi, hinc
eam in bono firmitatem & stabilitatem
non habet, quam Religiosus, ratione sta-
tus sui. Hodie siquidem castus est bonum-
que apud se concipit propositum, & ecce
cras leuitare quadam ab eo resistit. Verum
Religiosus, licet re ipsa perfectus non sit, est
nihilominus in statu perfectionis, quod
perpetuis & indissolubilibus quibusdam
votis circa ea quæ ad perfectionem spe-
stant, versantibus, ad illam sit vinculus & al-
ligatus, nec enim iam retrogredi & resili-
re fas est.

Hæc pertinet illud sancti cuiusdam viri
olim responsum. Cum enim rogaretur,
num quis in mundo vivens, gratiam Dei
& perfectionem adipisci posset, respondit,
Potest: at equidem malim gradum unum
gratiæ in Religione, quam decem in mun-
do: quia gratia in religione facili negotio
conseruatur & adaugetur, quod in ea ho-
mo procul ab omni tumultu & turbela
mundi (qui est capitalis & iuratus gratiæ
hostis) viuat, & acriter spirituum
exemplo ad virtutem & perfectionem in-
citeretur & extimuletur: in ea denique alia
per multa sunt, quæ ad hoc non mediocri-
ter conferunt. Plane vero contra in mun-
do fit: nam quam quis in eo gratiam ha-
bet, cum facillime deperditur, tum summa
cum difficultate conseruatur. Vnde in-
quit sanctus ille vir, inferas, potius ac sa-
tius esse, minorem habere gratiam, sed
quæ secura sit, & tot tanque validis pro-
pugna-

*Votum per-
petuum ob-
ligationem
perfectionis
includit.*

*F. Aegidius
in Chron.
Minor. l. 2.
c. 20.*

*Quare in
Religione
gratia plu-
ris facienda,
quam ex-
tra eam.*